

UN FOLLET A L'INTERNAT

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 19 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

- 1- MARTA (o Marc), alumna gran, passota
- 2- ALBA (o Albert), alumna gran, amiga de Marta
- 3- FOLLET (noi o noia)
- 4 - JUDIT (o Juli), germanet(a) de Marta
- 5- CRIS (o Carles), amiga de Judit, estudiant
- 6- TINA (o Toni) amiga de judit, espantadissa
- 7- SARA (o Santi), professor(a) matemàtiques
- 8- BETTY (o Bob), professor(a) d'anglès
- 9- MINYONA (o majordom)

Estem al jardí d'un internat. Per la dreta es va a l'edifici de l'escola. Cap a l'esquerra se surt al camí que travessa el bosc cap al poble.

Al fons, un banc. A terra, vora el banc, un barret de follet.

ESCENA 1

Per la dreta arriben les alumnes Marta i Alba amb llibres a la mà.

MARTA (off): — No hi ha dret! És una injustícia! (*entra molt enfadada*)

ALBA (off) : — Marta! Espera! (*entra al seu darrere*)

MARTA : — (*se li gira de cara*) La de mates em té mania; ho has vist o no?

ALBA : — Però per què no li has dit que era la Mònica la que reia?

MARTA : — Perquè jo no sóc una “acussica” ni una covarda com ella!

ALBA : — Ja; però ara t'han castigat a tu, nena.

La Marta s'asseu al banc, empipada, i busca la pàgina adient al llibre de mates.

MARTA : — Ho tinc fatal, perquè no entenc res dels exercicis que m'ha posat.

ALBA : — Buf, doncs jo no et puc ajudar gaire.

MARTA : — A més, prou feina tinc a repassar per l'examen d'aquesta tarda!

ALBA : — Quèèè? L'examen és aquesta tarda?

MARTA : — Sí, què et pensaves?

ALBA : — (*s'asseu i busca a l'agenda*) Que no, què dius, no pot ser! Mira: si és pel dia vint-i-dos.

MARTA : — Vint-i-dos no, guapa; és pel dia dos, i el dos és avui.

ALBA : — (*s'aixeca, desesperada*) No, per favor, em moro! No he tingut temps de mirar-m'ho; suspendré, segur!

MARTA : — Jo, depèn: de la lliçó trenta a la trenta tres ho tinc bastant bé. Ara, de la trenta quatre no lligo res.

ALBA : — (*s'asseu, derrotada*) **Uf, Marta estic perduda! No puc catejar les mates, que ja he suspès tecnologia!**

MARTA : — (*veu el barret al terra*) **Ai, mira què xulo! (el recull) Has vist?**

ALBA : — (*de mal humor*) **Preciós.**

La Marta se l'emprova.

MARTA : — **Em queda bé?** (*es passeja amunt i avall i fa cares divertides*)

ALBA : — **Ai, nena, i a mi què m'importa! T'estic dient que em tocarà repetir curs, i tu amb el barret del dimoni!**

ESCENA 2

Per l'esquerra entra el Follet. L'Alba se sobresalta, però la Marta està d'esquena i no el veu.

FOLLET : — **No és del dimoni, guapa.**

MARTA : — **No, ara de veritat: com em queda?** (*es gira de cara al follet*)

FOLLET : — **Et queda fatal!** (*riu, mirant-la amb les mans a la cintura*)

MARTA : — (*sorpresa*) **Ah! Qui és aquest?**

FOLLET : — **Endevina-ho!**

El follet s'acosta amb la intenció de recuperar el barret, però la Marta el va bellugant i canviant de mà t mentre parlen perquè no ho aconsegueixi.

ALBA : — **No seràs el Peter Pan?**

FOLLET : — (*riu*) **No diguis bestieses!** (*prova d'agafar el barret, però no pot*)

MARTA : — **Ja ho sé: el Pare Noël!**

FOLLET : — (*riu*) **Sí home, i què més!** (*ho torna a provar sense èxit*)

ALBA : — **Doncs el Gigante Verde!**

FOLLET : — **Molt graciosa!** (*s'atura a mirar-la, enfadat*)

MARTA : — **Qui és el Gigante Verde?**

ALBA : — **Una marca de pèsols en llauna** (*riu*).

MARTA : — **Ah, és clar! Estàs fent publicitat d'alguna cosa!**

A continuació, mentre parlen, la Marta i l'Alba es van passant el barret com si fos una pilota, i el follet salta sense poder-lo agafar.

FOLLET : — **Vols tornar-me el barret?**

MARTA : — (*com si no ho sabés*) **Ah, és teu?**

FOLLET : — **És clar que és meu, pets de llop!**

ALBA : — **Demostra-ho.**

FOLLET : — (*enfadat*) **Escarabats pudents! Sóc un follet de bosc, i aquest és el meu barret!**

Les noies aturen el joc, intrigades.

ALBA : — **Un follet de bosc? Del bosc aquest, al voltant de l'internet?**

MARTA : — **No m'ho crec.**

FOLLET : — **Ortigues i bardisses! Vols veure com et faig créixer bigoti?**

MARTA : — **No, gràcies.**

ALBA : — **Per què no? Seria divertit!**

MARTA : — **Calla tu.** (*al follet, curiosa*) **Què més pots fer?**

FOLLET : — (*arronsa les espatlles*) **Tot el que és, pot deixar de ser; i tot el que no és, pot ser.**

ALBA : — **Però què diu: que què?**

FOLLET : — **A veure; oi que el barret no és teu?**

MARTA : — **Mira, ja ho sé; si fas que la profe de mates s'oblidi del meu càstig... et torno el barret!**

FOLLET : — (*contrariat*) **Ja hi som.**

ALBA : — (*inquieta*) **I l'examen què, guapa?**

MARTA : — **Doncs que s'oblidi de tot!**

FOLLET : — (*sospira*) **Vaaal. La de mates, no? A pi xic escala no cal, i si cal du-li! Ja està, ja s'ha oblidat de tot.**

ALBA : — **Genial!** (*es pica la mà amb la Marta*)

MARTA : — **Què guai!**

Li donen el barret i el follet se'l posa.

FOLLET : — **Sou tots iguals, els humans. Si vols això, m'has de donar allò...!**
Què pesats! (*va per marxar*)

ALBA : — **Espera! Et puc fer una pregunta?**

FOLLET : — (*es gira*) **Què voools.**

ALBA : — **Si tens poders màgics, per què no has recuperat el barret tu sol?**

FOLLET : — **Perquè els poders no serveixen per a un mateix.** (*camina cap a les noies, fent-les recular*) **Si no, esdevindríem ambiciosos, egoistes, capritxosos, prepotents...**

ALBA : — **Sí, val, d'acord, ja ho he entès...**

FOLLET : — (*s'atura*) **Menys mal, tifes de pardal! Doncs au, Adéu!**

El follet es gira i marxa per l'esquerra.

MARTA : — **D'això... Gràcies, eh!**

ALBA : — **Sí, moltes gràcies!**

Totes dues es miren i s'abracen rient.

ALBA : — **Quina xiripa, nena!**

MARTA : — **No m'ho puc creure!**

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com